

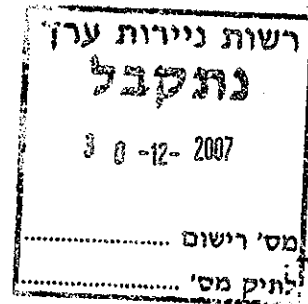
בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 10381/07

כבוד השופט א' גרוניס
כבוד השופט א' רובינשטיין
כבוד השופט ח' מלצר

עו"ד רוני עדיני

נגד

בפני:

העותר:

המשיבים:

1. משה טרי, יו"ר רשות ניירות ערץ
2. רשות ניירות ערץ

עתירה למתן צו על תנאי

פסק-דין

השופט ח' מלצר:

1. עניינה של העתירה שבפנינו בבקשת העותר, עורך דין ומרצה העוסק בתחום ניירות ערץ, להוציא צו על תנאי המופנה למשיבים כי יבואו וינמקו מדוע לא יחדלו מפרסום החלטות "סגל הרשות", ובמקום זאת יפרסמו את החלטות הרשות באופן רשמי ומסודר – ברשומות. כן מבקש העותר את ביטולן של כל החלטות "סגל הרשות" שניתנו עד כה מן הטעם שהן "סוטות סטייה מהותית מכל נוהל תקין". עוד מבקש העותר כי טרם פרסום אותן החלטות יתקיים שימוע ציבורי מסודר ובגדרו יתאפשר לנציגי הציבור לבוא ולהביע דעתם בטרם יתקבלו החלטות אלה. העותר מבקש עוד כי המשיבים יפרט מיהו "סגל הרשות", מיהם חבריו, מהו מעמדו של גוף זה, וכיו"ב.

2. דין העתירה להידחות על הסף, אף בלא קבלת תגובה מן המשיבים, זאת מן הטעם שהעתירה לוקה בפגם יסודי, והוא – אי מיצוי הליכים. מיצוי הליכים בפני הרשות המוסמכת בטרם פנייה לבית המשפט הגבוה לצדק, הוא אחד הכללים הבסיסיים שהותוו בפסיקה בנוגע לביקורת השיפוטית על הרשויות המינהליות. בלא פניה מוקדמת לרשות הרלוונטית, לא יוכל בית המשפט הגבוה לצדק להידרש לעתירה. ואכן, ההלכה היא כי בית המשפט הגבוה לצדק לא יושיט סעד כאשר העותר לא מיצה את ההליכים הפתוחים בפניו, ולא פנה אל הרשות הרלוונטית בטרם עתר לבית המשפט (השוו: בג"ץ 10312/05 כהן נ' כב' השופט בדימוס י. בן שלמה (לא פורסם) (2005); בג"ץ 6485/07 הפודום לסולודריות שפויה נ' השד להגנת הסביבה (לא פורסם) (2007); בג"ץ 4499/07 ויליטינצקי נ' משרד הפנים מינהל האוכלוסין (לא פורסם) (2007)).

יפים לענייננו בהקשר זה כללי יסוד שגובשו בדברי השופט שמגר (כתוארו אז) בבג"צ

600/75 קורן נ' שר הביטחון פ"ד (1) 514 :

"זאת ועוד, מי שמבקש להביא בפני בית-משפט זה תלונתו על כך שהרשויות האזרחיות או הצבאיות המופקדות על אכיפת החוק אינן מפעילות סמכותן, חייב תחילה להצביע על כך שפנה לרשויות המוסמכות לכך, בהתבססו על אחת מהוראות החוק החלות על הענין וביקש פעולתן וכי הללו מיאנו שלא כדין לפעול בגדר חובותיהן על-פי חוק. לשון אחרת, אף אם הנפגע הוא בעל זכות עמידה בפני בית-משפט זה איננה פתוחה בפניו דרך הפניה הישירה לבית-המשפט הגבוה לצדק (פרט למקרים יוצאים מן הכלל שאין עניינם לכאן), אלא אם הקדים ופנה תחילה אל הרשויות המופקדות על הענין נשוא הבקשה, וזאת לא עשה העותר שבפנינו. פעולה מוקדמת כמתואר, היא מאפשרת לבית-משפט זה בין היתר, להסיק, לפחות לכאורה, מה נימוקיה ושיקוליה של הרשות עליה מלינים ואם יש אכן מקום להפעלת סמכותו של בית-משפט זה"

עיינו גם: בג"צ 2148/94 גלברט נ' נשיא בית המשפט העליון ויו"ר ועדת החקירה לבדיקת אירוע הטבח בחברון, הנשיא מאיר שמגר, פ"ד מח (3) 573; בג"צ 6193/07 ISRAEL LAW CENTER שורת הדין נ' ראש הממשלה (לא פורסם)(2007).

3. עתירתו של העותר לוקה לכאורה באי מיצוי הליכים כאמור, שכן לדברי העותר בעתירתו הוא הגישה בתגובה לצפייה באותן החלטות שנתקפו על ידו – באתר האינטרנט של הרשות לניירות ערך. יחד עם זאת העותר אינו טוען בעתירה כי שלח מכתב השגה כלשהו לרשות לניירות ערך, או למי מהגורמים הרלוונטיים והעלה טענותיו בפניהם בטרם עתר לבית המשפט הגבוה לצדק.

4. נוכח כל האמור לעיל – העתירה, במתכונתה זו, דינה להידחות על הסף. לבסוף, בשים לב לנושאים המועלים על ידי העותר בעתירה, מוצאים אנו לנכון להבהיר כי אין בדחייה כאמור כדי למנוע מהעותר לפעול בדרך הראויה על מנת למצות את זכויותיו וטענותיו, ככל שיש באלה ממש.

ניתן היום, י' בטבת התשס"ח (19.12.07).

שופט

שופט